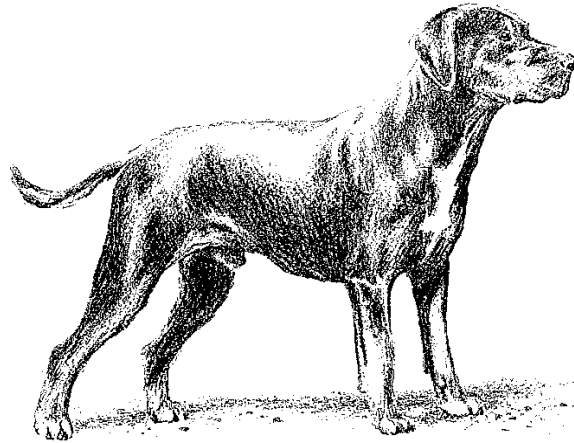

Rühm:6; alarühm:1
Kinnitatud EKL juhatuses 11.10.2012

FCI Standard nr 241 / 13.09.2000 / GB

UNGARI HAGIJAS
(Erdélyi Kopó)

FCI - Standard nr 241/ 13.09.2000
EESTI KENNELLIIT

TÖLGE: C. Seidler ja Elke Peper.

PÄRITOLUMAA: Ungari.

KEHTIVA ORIGINAALSTANDARDI AVALDAMISE
KUUPÄEV: 06.04.2000.

KASUTUS:

Jahikoer (hagijas), kes suudab pidada jahti ka iseseisvalt, peremehest eemal. Sobib väga hästi jahisaagi otsimiseks ning jälgede ajamiseks. Leides värske jälje, hakkab ta vilistava häälega klähvima. Jälge ajades annab oma tegevusest märku kõlava, kõrge ja heliseva haukumisega. Ta suudab väga hästi saaki jälitada ning jahilooma ees seista. Töötab hästi nii üksinda kui karjas.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 6: Hagijad, verejäljekoerad ja sugulastõud.
Alarühm 1.2: Keskmisekasvulised hagijad.
Töökatsetega.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Erdelyi Kopó on vana ungari tõug, mille kujunemisel on oma rolli mänginud kliima iseärasused, territoorium ning jahitingimused. Selle tõu hiilgeajad jäid keskaega, mil see oli aristokraatide hulgas hinnatuim jahikoer. Põllumajanduse ja metsanduse arengu käigus tõrjuti need koerad kaugele Karpaatide mäestiku metsadesse. Tänu mitmekesistele maastikuoludele arenes sellest tõust välja kaks varianti: kõrgejalgne ning madalajalgne ungari hagijas. Neid kahte liiki hoiti alati koos.

FCI - Standard nr 241/ 13.09.2000
EESTI KENNELLIIT

Algselt kasutati kõrgejalgset ungari hagijat suurte loomade nagu pühvlite ja karude, metssigade ning ilveste jahil. Samas madalajalgset ungari hagijat kasutati väikeste loomade nagu rebaste või jäneste jahtimiseks võsastunud maastikel ning mägikitsede jahtimisel kaljustel aladel. 20. sajandi alguses oli ungari hagijas praktiliselt välja surnud. Tõu aretamisega hakati taas tegelema 1968. aastal. Tänapäeval leidub palju kõrgejalgseid ungari hagijaid Ungaris ning naaberriigis Rumeenias, ent madalajalgne liik on välja surnud.

ÜLDMULJE:

Ungari hagija peakuju ja peahoid, kere proportsioonid, tugevad lihaselised jäsemed ning saba asetus on iseloomulikud Kesk-Euroopa hagijatüübile. Ungari hagijas on keskmise suurusega koer, kelle kehaehitus on kohanenud tööks, mille käigus tuleb läbida pikki vahemaid. Ta on sportliku kehaehitusega, ei ole liiga robustne ega ka liiga peene luustikuga.

TÄHTSAD PROPORTSIOONID:

- Koljuosa pikkuse ja koonu pikkuse suhe 1:1.
- Turja kõrguse ja kere pikkuse suhe 10:11.

KÄITUMINE/ISELOOM:

Heatahtlik, julge ning vastupidav. Põhiloomuselt on ungari hagijas vaikne ja tasakaalukas, ent samas ka kindlameelne ning elav. Ta suudab töötada ka kõige äärmuslikumates ilmastikutingimustes.

PEA:

Piklik, ent mitte hagijale iseloomulik terav pea. Isaste ja emaste vahel on selge erinevus.

KOLJUPIIRKOND:

Nahk pea peal on liibuv ja kortsudeta.

Kolju: Kergelt kumer. Kuklakühm ei ole rõhutatud. Nõrgalt väljendunud kulmukaared.

Üleminek laubalt koonule: Väga vähe rõhutatud.

NÄOPIIRKOND:

Ninapeegel: Ei ole liiga järsk. Värvuselt must. Ninasõõrmed on liikuvad ja avatud.

Koon: Koonuselg on sirge.

Mokad: Kuivad ja liibuvad. Limaskestad on mustad.

Lõuad/hambad: Lõuad on tugevad. Hambad on tugevad ja hästi arenenud. Täielik käärhambumus, vastavalt hambakaardile.

Põsed: Ümarad ja vaid kergelt arenenud.

Silmad: Keskmise suurusega, mandlikujulised ning pisut viltuse asetusega. Tumepruunid. Silmalaud liibuvad hästi silmamunale.

Kõrvad: Asetsevad keskmisel kõrgusel, ei ole liiga rasked. Ripuvad põskede lähedal, ei ole murtud. Kõrvatüvest alates lähevad pisut laiemaks ning seejärel lähevad uuesti kitsamaks. Kõrvatipud on ümarad. Ettepoole sirgeks tõmmatuna katavad silmi, ent ei ulatu tavaliselt kaugemale.

KAEL:

Väga lihaseline ja keskmise pikkusega. Nahk moodustab kaelal väikseid volte. Väike kaelavolt on lubatud, ent mitte soovitatav.

KERE:

Kere on viltuse ristküliku kujuline.

Ülajoon: Sirge.

Turi: Rõhutatud.

Selg: Turjast edasi on selg sirge ning hästi arenenud lihastega.

Nimme: Emastel on lubatud pisut pikem nimmeosa.

Laudjas: Kergelt langeva joonega.

Rind: Rinnak ei ole väga rõhutatud. Rindkere on lai, pikk ja mitte liiga sügav. Rindkere läbilõige on ovaalse kujuga, peaaegu ümar, et tagada vaba hingamine.

Alajoon ja kõht: Kõhujoon on vaid pisut üles tõmmatud.

SABA:

Asetseb keskmisel kõrgusel ning on tugev. Puhkeolekus on saba alumine kolmandik kergelt ülespoole kaarduv. Ulatab eelistatult üks kuni kaks sentimeetrit kannast allapoole. Erutatud olekus on saba kaarduv, ent mitte selja kohal rõngas. Saba ei ole kupeeritud.

JÄSEMED**ESIJÄSEMED:**

Eestvaates on esijalad paralleelsed ning asetsevad tänu laiale rinnakorvile teineteisest üsna kaugel.

Õlad: Abaluud on väga lihaselised, piisavalt pikad ning mõõduka kaldega.

Küünarnukid: Asetsevad rindkere lähedal.

Küünarvarred: Sirged ja sümmeetrilised.

Esikäpad: Suured. Lähestikku asetsevate, tugevate ning kaardus varvastega. Padjandid on suured, tugevad ning pehmed. Küüned on tugevad ja võimalikult mustad.

TAGAJÄSEMED:

Seistes on tagajalad pisut tahapoole venitatud asetusega. Väga lihaselised.

Reied: Pikad.

Kannad: Madala asetusega.

Pöiad: Sirged ja paralleelsed.

Tagakäpad: Varbad on lähestikku asetsevad ja tugevad. Padjandid on suured, tugevad ning pehmed. Küüned on tugevad ja võimalikult mustad. Lisavarbad peavad olema eemaldatud.

KÕNNAK/LIIKUMINE:

Pikk ja maadhaarav samm. Ei tohi olla hakkiv. Traav on maadhaarav. Töötab väga vastupidava galopiga.

NAHK:

Keskmise paksusega. Kõripiirkonnas on pisut lõtv, ent mitte voltidega. Tumeda pigmendiga. Karvavabad alad on mustad.

KARVKATE

KARV: Terve kere, ka kõhualune, on kaetud lühikese, sirge, tiheda ning liibuva karvaga. Kaelal, turjal, reite tagakülgedel ning saba all on karv pikem kui ülejäänud kerel. Esineda võib triipe, millel kasvavad karvad vastassuunaliselt (*cowlick, ridge*). Karv on läikiv ning katsudes karm. Pealiskarva all on aluskarv.

VÄRVUS: Ungari hagija põhivärvus on must. Mõlema kulmu kohal on keskmise tumedusega pruun täpp.

Pruunid märgised on ka koonul ja jalgadel. Pruun eristub selgelt mustast. Ninal võib olla valge märgis, mis võib moodustada ka laugu otsmikul või kaeluse ümber kaela või ulatuda rinnani. Valged võivad olla ka jalgade alumised osad ning käpad. Valge märgis võib olla ka saba otsas. Rohkem kui viiendikku kere pinnast kattev valge värvus on ebasoovitav.

FCI - Standard nr 241/ 13.09.2000

EESTI KENNELLIIT

SUURUS JA KAAL**SUURUS:**

Ideaalne turja kõrgus: 55-65 cm.

Otsustavaks kriteeriumiks hindamisel on siiski pigem üldine tasakaalustatus kui kõrgus sentimeetrites.

KAAL:

Vähemalt 25 kg.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse hindamisel tuleb arvestada konkreetse kõrvalekalde ulatust ning võimalikku mõju koera tervisele ja heaolule.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Agressiivsus ja liigne argus.
- Liiga kitsas, liiga pikk või ümmargune kolju- või näoosa.
- Üleminek laubalt koonule on liiga tugevalt või liiga nõrgalt väljendunud.
- Lühike koon.
- Vigane hambumus.
- Heledad kõrvad, terjerile või hurdale iseloomulikud kõrvad.
- Traatjas, pehme, laineline või hõre karv.
- Pruun või sinine värvus märgistega.

Selgete füüsiliste või käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel koertel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.